

Köllő Miklós este autorul Ghidului de arhitectură pentru încadrarea în specificul rural din mediul rural - zona Secuime. Are calitatea de expert atestat de către Ministerul Culturii (restaurare arhitectură, urbanism istoric), respectiv specialist atestat de către MC pentru studii, cercetări și inventariere monumente istorice, respectiv este atestat de Registrul Urbanistilor din România pentru domeniile D, E, G6 (Planuri urbanistice generale și planuri urbanistice zonale împreună cu regulamentele loale aferente acestora; planurile urbanistice de detaliu; amenajare peisagistică). În prezent este doctorand la Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”. A absolvit Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București din 1996, după care a absolvit studii aprofundate în urbanism la același universitate și ulterior, cursurile postuniversitare în domeniul protecției patrimoniului construit, organizate de către Universitatea Babeș-Bolyai / Facultatea de Istorie împreună cu Fundația Transylvania Trust. Între 2016-2018 a fost membru al Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice – secțiunea tehnică de arhitectură și inginerie, respectiv a fost (și este în continuare) membru al Comisiei Zonale a Monumentelor Istorice nr. 2 (Brașov-Covasna-Harghita). Tot în această perioadă a fost membru al comisiei de disciplină OAR filiala BV-CV-HR. Din 2016 face parte din Comisia de Acordare a Dreptului de Semnătură din cadrul OAR. Timp de zece ani a făcut parte din Comisia Tehnică de Amenajare a Teritoriului și Urbanism al județului Harghita, mai înainte a fost arhitectul șef al orașului Gheorgheni. În 2010 a fost distins cu premiul Tarisznyás al Muzeului din Gheorgheni, pentru sprijinirea morală, intelectuală și profesională a muzeului, respectiv cu premiul Kájoni János al județului Harghita, pentru cultură și arte. În 2018 a primit premiul Orbán Balázs pentru activitatea profesională depusă pentru salvarea patrimoniului construit din zona Secuimii.

Este arhitect fondator la Larix Studio: o echipă în adevăratul sens al cuvântului, cu proiecte de urbanism, arhitectură, restaurare. Prin proiectele lor ei propun dezvoltarea unei arhitecturi eco-regionaliste, în care –respectând situl- tradiția și inovația înseamnă o simbioză în care nu modernul este opusul tradiției, ci inutilul.

În 2010, la Anuala de Arhitectură BV-CV-HR au obținut premiul la secțiunea de arhitectură sub 1000 m² și o nominalizare la secțiunea de restaurare, în 2011 la același anuală au câștigat premiul special pentru restaurare și au fost nominalizași la încă alte două categorii, în 2012, la arhitectura.5 au fost nominalizați la secțiunea restaurare/reabilitare/intervenții pe fondul construit. În 2014, la BNAB au fost nominalizați la două categorii (la secțiunea arhitectura patrimoniului cultural, respectiv la arhitectura dotărilor comunitare) și la arhitectura.6 au obținut premiul secțiunii arhitectura patrimoniului cultural și au o nominalizare la secțiunea studii și proiecte finalizate și nerealizate. În 2016, tot la arhitectura.6 au obținut premiul special al juriului, premiul și încă două nominalizări la secțiunea arhitectura patrimoniului cultural/restaurare/reabilitare/intervenții pe fondul construit, respectiv alte două nominalizări (la categoria arhitectura dotărilor comunitare și la design de obiect). În 2018 la arhitectura.6 au obținut două nominalizări la secțiunea arhitectura patrimoniului cultural, respectiv o nominalizare la secțiunea arhitectura dotărilor comunitare. Proiectele lor au fost publicate în revistele Arhitectura, Arhitext, Zeppelin, respectiv în revistele Országépítő și Metszet (Ungaria), respectiv de A10.